

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak in zaken nrs. 07/37919 en 07/37920 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Maastricht, van 26 mei 2008 in de
gedingen tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij onderscheiden besluiten van 7 september 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris), voor zover thans van belang, aanvragen van (hierna: de vreemdelingen) om hun een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Deze besluiten zijn aangehecht.

Bij uitspraak van 26 mei 2008, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Maastricht (hierna: de rechtbank), de daartegen door de vreemdelingen ingestelde beroepen gegrond verklaard, die besluiten vernietigd en bepaald dat de staatssecretaris nieuwe besluiten op de aanvragen neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 23 juni 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdelingen hebben een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. De staatssecretaris klaagt in de enige grief dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat hij niet heeft voldaan aan de ingevolge artikel 3:2 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) op hem rustende verplichting de nodige kennis omtrent de relevante feiten te vergaren, nu het asielrelaas van de moeder blijkens de besluiten van 7 september 2007 niet is beschouwd als onderdeel van het asielrelaas van de vreemdelingen en als zodanig niet bij de beoordeling van hun asielaanvragen is betrokken. Daartoe betoogt de staatssecretaris dat de rechtbank heeft miskend dat de verklaringen van de vreemdelingen omtrent hun gesteld verblijf in deel uitmaken van hun asielrelaas en het standpunt met betrekking tot de geloofwaardigheid van deze verklaringen mede is gebaseerd op het in het besluit van 8 februari 2006 ingenomen standpunt met betrekking tot de geloofwaardigheid van het asielrelaas van hun moeder.

2.1.1. De moeder van de vreemdelingen heeft verklaard dat de eigenaar van de tabakszaak waar zij in werkzaam is geweest door de autoriteiten verdacht wordt van betrokkenheid bij het en dat zij, nu zij in deze winkel heeft gewerkt, eveneens als verdachte is aangemerkt en derhalve gezocht wordt door de autoriteiten.

Bij besluit van 8 februari 2006 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) dit asielrelaas ongeloofwaardig geacht en de aanvraag van de moeder om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Het hiertegen ingestelde beroep is door de rechtbank 's-Gravenhage,

nevenzittingsplaats Maastricht, bij uitspraak van 24 augustus 2006 in zaken nrs. 06/11600 en 06/11602 ongegrond verklaard. Tegen deze uitspraak is geen hoger beroep ingesteld, zodat het besluit van 8 februari 2006 in rechte onaantastbaar is geworden.

2.1.2. Blijkens de besluiten van 7 september 2007 heeft de staatssecretaris zich, in het kader van de beoordeling van de geloofwaardigheid van het asielrelaas van de vreemdelingen, op het standpunt gesteld dat geen geloof wordt gehecht aan de verklaring van de vreemdelingen dat zij tot hun vertrek naar Nederland - derhalve tot de leeftijd van vier respectievelijk zes jaar - bij hun moeder in hebben verbleven, onder meer nu in het besluit van 8 februari 2006 geenszins geloofwaardig is geacht dat hun moeder in heeft verbleven.

2.1.3. De rechtbank heeft - in hoger beroep onbestreden - overwogen dat, gelet op de zeer jonge leeftijd van de vreemdelingen en hun daarmee gepaard gaande afhankelijkheid van hun moeder, het asielrelaas van de vreemdelingen zodanig is verweven met dat van de moeder, dat haar asielrelaas dient te worden beschouwd als onderdeel van het relaas van de vreemdelingen en als zodanig bij de beoordeling van de asielaanvragen van de vreemdelingen moet worden betrokken.

Door te overwegen dat de staatssecretaris met de verwijzing naar het besluit van 8 februari 2006, zoals weergegeven in 2.1.2. niet heeft voldaan aan deze op hem, ingevolge artikel 3:2 van de Awb, rustende verplichting, heeft de rechtbank niet onderkend dat de minister zich in het besluit van 8 februari 2006 ingelaste voornemen van 23 januari 2006 op het standpunt heeft gesteld dat aan het relaas van de moeder geen geloof wordt gehecht, aangezien dat is gebaseerd op de problemen die zij in zou hebben ondervonden terwijl zij geenszins geloofwaardig heeft gemaakt daar daadwerkelijk te hebben verbleven. Nu dit standpunt van de minister, gelet op hetgeen hiervoor onder 2.1.1. is overwogen, bovendien in rechte vaststaat, kan de staatssecretaris worden gevolgd in zijn standpunt dat hij met de verwijzing naar het besluit van 8 februari 2006 met betrekking tot de geloofwaardigheid van de verklaring van de moeder in te hebben verbleven, het asielrelaas van de moeder heeft betrokken bij de beoordeling van het asielrelaas van de vreemdelingen.

2.2. De rechtbank heeft naast de in voormelde grief bestreden overweging, aan haar beslissing ten grondslag gelegd dat - samengevat weergegeven - uit de besluiten van 7 september 2007 niet blijkt dat de staatssecretaris, als gevolg van het wegvallen van de tegenwerping van artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vreemdelingenwet 2000, een ander toetsingskader heeft toegepast bij de beoordeling van de aanvragen van de vreemdelingen dan die in de, in de besluiten ingelaste, voornemens van 25 juli 2007, waarin voormelde bepaling aan de vreemdelingen was tegengeworpen. Nu deze overweging, die de beslissing van de rechtbank zelfstandig kan dragen, blijkens het hoger-beroepschrift uitdrukkelijk niet is bestreden, dient de uitspraak, gelet op hetgeen hiervoor onder 2.1.3. is overwogen, met verbetering van de gronden waarop deze rust te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en
mr. B. van Wagtendonk en mr. D. Roemers, leden, in tegenwoordigheid van
mr. S. Zwemstra, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

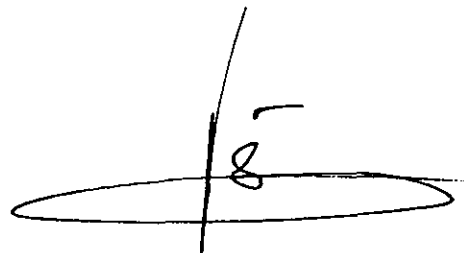
w.g. Zwemstra
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 27 oktober 2008

91-555.

Verzonden: 27 oktober 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' shape with a horizontal line across the middle and a vertical line extending upwards from the center.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

RECHTBANK 's-Gravenhage, zittinghoudende te MAASTRICHT

Reg.nrs: AWB 07 / 37919 BEPTDN en AWB 07 / 37920 BEPTDN

UITSPRAAK van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken in het geding tussen

1)
2)
eiseressen,

en

de Staatssecretaris van Justitie, verweerder.

Datum bestreden besluiten: 7 september 2007.

Kenmerk: 0108.10.2125.

V-nummers: (eiseres sub 1) en (eiseres sub 2).

Behandeling ter zitting: 13 maart 2008.

I. PROCESVERLOOP

Bij het in de aanhef van deze uitspraak genoemde besluiten heeft verweerder de (afzonderlijke) aanvragen van eiseressen om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd in de zin van artikel 28 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) afgewezen. Daarbij heeft verweerder eveneens ambtshalve besloten hen niet in het bezit te stellen van een verblijfsvergunning regulier in de zin van artikel 14, eerste lid, aanhef en onderdeel a, van de Vw 2000.

Tegen beide besluiten is op 4 oktober 2007, op nadien aangevoerde gronden, beroep ingevolge de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) ingesteld bij deze rechtbank.

Verweerder heeft de op de beide zaken betrekking hebbende stukken ingezonden en in zijn verweerschrift geconcludeerd tot ongegrondverklaring van de beroepen.

De beroepen zijn gevoegd behandeld ter zitting van deze rechtbank op 13 maart 2008, alwaar eiseressen in persoon zijn verschenen, bijgestaan door mw. mr. M.M.G. Cromptoets, advocaat te Maastricht, te dezen waarnemende voor mr. i. Wierka, de gemachtigde van eiseressen. Voorts zijn verschenen de vader van eiseressen, en mw. M.L. Schooltink, tolk.

Verweerder heeft zich ter zitting doen vertegenwoordigen door mr. J.E.J. ten Berg, ambtenaar ten departemente.

II. OVERWEGINGEN

De rechtbank gaat uit van de volgende feiten en omstandigheden.

Eiseressen zijn zusjes. Zij hebben beiden de Angolese nationaliteit. Eiseres sub 1 is geboren op en eiseres sub 2 is geboren op

De vader van eiseressen, (hierna: de vader), verblijft naar eigen zeggen sinds 13 augustus 2001 in Nederland. Met ingang van die datum is hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd verleend. Met ingang van 13 augustus 2004 is hem een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd verleend. De moeder van eiseressen, (hierna: de moeder), verblijft naar eigen zeggen sinds 28 december 2005

in Nederland. Bij besluit van 8 februari 2006 is haar aanvraag om een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen.

Eiseressen zijn Nederland op 5 december 2006 binnengekomen. Bij aanvraag van 30 januari 2007 heeft de vader namens eiseressen aan verweerder verzocht om hen een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd in de zin van artikel 28 van de Vw 2000 te verlenen. Ten behoeve van de aanvragen heeft de vader geboortebewijzen van eiseressen, genaamd "cédula pessoal", overgelegd. Bij proces-verbaal van bevindingen van 1 februari 2007 hebben twee medewerkers van de afdeling "Falsificaten Aanmeldcentrum Ter Apel" van de Koninklijke Marechaussee, gespecialiseerd in documentenonderzoek, vastgesteld dat de overgelegde geboortebewijzen vals zijn.

Eiseressen zijn op 30 januari 2007 tijdens een eerste gehoor afzonderlijk, maar beiden in tegenwoordigheid van de vader, gehoord. Op 14 maart 2007 heeft een nader gehoor plaatsgevonden, waarbij eiseressen gezamenlijk zijn gehoord buiten aanwezigheid van de vader. Naar aanleiding van de asielaanvraag van eiseressen is ook de vader afzonderlijk gehoord. Tijdens het nader gehoor hebben eiseressen verklaard - kort samengevat - dat de vader eerst is weggegaan uit Angola, dat de moeder in woonde en dat de moeder hen daar heeft achtergelaten. Vervolgens zijn zij met hun oma naar Angola gegaan en hebben zij daar bij hun oma gewoond. Daarna zijn zij naar Nederland gebracht.

Verweerder heeft bij brieven van 25 juli 2007 zijn voornemen tot afwijzing van de aanvragen van eiseressen kenbaar gemaakt. Daarbij heeft verweerder overwogen dat sprake is van een omstandigheid als bedoeld in artikel 31, tweede lid, onderdeel f, van de Vw 2000. Naar aanleiding van de door eiseressen ingediende zienswijzen heeft verweerder dit in de bestreden besluiten echter niet langer aan hen tegengeworpen.

Verweerder stelt zich in de bestreden besluiten op het standpunt - zakelijk weergegeven - dat het asielrelaas van eiseressen niet geloofwaardig wordt geacht omdat zij summiere antwoorden hebben gegeven op de hen gestelde vragen en zij op vele vragen geen antwoord hebben kunnen geven omdat zij zich de gebeurtenis niet konden herinneren. Ook van kinderen van de leeftijd van eiseressen mag worden verwacht dat zij antwoord weten te geven op eenvoudige vragen. Verweerder hecht geen geloof aan de verklaring van eiseressen dat zij in hebben verblijven. Hiervoor verwijst verweerder naar het besluit van 8 februari 2006 waarbij de aanvraag van de moeder om een verblijfsvergunning asiel is afgewezen. De ten behoeve van de aanvragen overgelegde geboortebewijzen van eiseressen zijn vals bevonden. Daarnaast stelt verweerder dat eiseressen niet gelijktijdig met de vader zijn ingereisd en dat zij evenmin binnen drie maanden nadat de vader een verblijfsvergunning heeft verkregen zijn nagereisd. Om die reden komen eiseressen niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder e of f, van de Vw 2000. Ten slotte stelt verweerder dat de ouders van eiseressen zich in Nederland bevinden, zodat erop mag worden vertrouwd dat hun opvang is gewaarborgd. Om die reden komen eiseressen niet in aanmerking voor een ambtshalve verlening van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd in de zin van artikel 14, eerste lid, onderdeel e, van de Vw 2000.

Eiseressen betogen in beroep dat dient te worden uitgegaan van de geloofwaardigheid van hun asielrelaas, nu het bepaalde in artikel 31, tweede lid, onderdeel f, van de Vw 2000 hen niet wordt tegengeworpen. Gelet op de leeftijd van eiseressen en de vraagstelling door verweerder kan hun asielrelaas in redelijkheid niet ongeloofwaardig worden beschouwd. Aan eiseressen kan niet worden tegengeworpen dat zij hebben verklaard in te hebben gewoond. De moeder heeft dit immers ook verklaard, en het ziet er naar uit dat het een misvatting is geweest van verweerder om dit niet geloofwaardig te achten. De geboortebewijzen bevestigen dat eiseressen uit afkomstig zijn.

De rechtbank komt tot de volgende beoordeling.

De rechtbank stelt allereerst vast dat de beroepen van eiseressen, gelet op inhoud van de gronden van beroep en het verhandelde ter zitting, niet zijn gericht tegen de ambtshalve besluiten om geen verblijfsvergunning regulier in de zin van artikel 14, eerste lid, onderdeel e, van de Vw 2000 te verlenen. De rechtbank zal deze besluiten daarom verder buiten beschouwing zal laten.

Met betrekking tot de besluiten tot afwijzing van de aanvragen om een verblijfsvergunning asiel overweegt de rechtbank het volgende. De rechtbank dient in deze zaak te toetsen of verweerder zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat eiseressen niet aannemelijk hebben gemaakt dat hun aanvraag is gegrond op omstandigheden die een rechtsgrond voor de gevraagde vergunning vormen. In dat verband is allereerst van belang dat ingevolge het door verweerder vastgestelde beleid, neergelegd in paragraaf C14/3.3 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (hierna: Vc 2000), het asielrelaas in beginsel geloofwaardig wordt bevonden indien de vreemdeling op alle hem gestelde vragen zo volledig mogelijk heeft geantwoord en het relaas innerlijk consistent en niet-onaannemelijk is en strookt met wat over de algemene situatie in het land van herkomst bekend is.

Uit de bestreden besluiten blijkt echter niet dat verweerder dit voornoemde toetsingskader heeft gehanteerd bij de beoordeling van de aanvragen van eiseressen. Verweerder verwijst daarentegen in zijn bestreden besluiten naar zijn voornemens van 25 juli 2007. Daarin is aan eiseressen echter - in afwijking van de bestreden besluiten - nog het bepaalde in artikel 31, tweede lid, van de Vw 2000 tegengeworpen. Om die reden is ten aanzien van de beoordeling van de geloofwaardigheid in die voornemens een ander toetsingskader gehanteerd. In de voornemens is immers overwogen dat in het asielrelaas geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden mogen voorkomen, en dat van het asielrelaas een positieve overtuigingskracht moet uitgaan. Nu uit de bestreden besluiten niet blijkt dat verweerder heeft onderkend dat als gevolg van het wegvallen van de tegenwerping van artikel 31, tweede lid, van de Vw 2000 een ander toetsingskader geldt voor de beoordeling van de aanvragen van eiseressen, zijn de bestreden besluiten in zoverre in strijd met het door verweerder vastgestelde beleid in paragraaf C14/3.3, van de Vc 2000. Dat artikel 31, tweede lid, van de Vw 2000 niet als zodanig in de bestreden besluiten is genoemd, zoals door verweerder in dit verband ter zitting naar voren is gebracht, doet daaraan niet af.

De rechtbank stelt voorts vast, gelet op de inhoud van de bestreden besluiten en de ter zitting door verweerder ter zake verschaftte inlichtingen, dat verweerder het asielrelaas van de moeder niet heeft betrokken bij de beoordeling van de asielaanvragen van eiseressen. Verweerder heeft het asielrelaas van eiseressen als zelfstandig asielrelaas op zijn eigen merites beoordeeld. Daarbij heeft verweerder slechts naar het besluit tot afwijzing van de asielaanvraag van de moeder verwezen ter onderbouwing van zijn standpunt dat het asielrelaas van eiseressen, inhoudende dat zij in hebben verbleven, niet geloofwaardig is. De rechtbank is van oordeel dat verweerder zodoende niet heeft voldaan aan op hem ingevolge artikel 3:2 van de Awb rustende verplichting de nodige kennis omtrent de relevante feiten te vergaren. Uit de stukken valt immers op te maken dat eiseressen vanaf hun geboorte tot een jaar voor hun vertrek naar Nederland - derhalve tot de leeftijd van 4 respectievelijk 6 jaren oud - bij de moeder hebben verbleven. Gelet op de zeer jonge leeftijd van eiseressen en hun daarmee gepaard gaande afhankelijkheid van de moeder, is het asielrelaas van eiseressen zodanig verweven met dat van de moeder dat dit hiervan niet los kan worden gezien. Het asielrelaas van de moeder had derhalve dienen te worden beschouwd als onderdeel van het asielrelaas van eiseressen en als zodanig bij de beoordeling van de asielaanvragen van eiseressen moeten worden betrokken. Nu dit niet is geschied, zijn de bestreden besluiten in zoverre in strijd met artikel 3:2 van de Awb.

Gelet op de hiervoor geconstateerde gebreken in de bestreden besluiten is de rechtbank van oordeel dat deze besluiten niet berusten op een deugdelijke motivering en om die reden tevens in strijd zijn met artikel 3:46 van de Awb.

Al het voorgaande brengt met zich dat de beroepen van eiseressen gegrond zullen worden verklaard, dat de bestreden besluiten zullen worden vernietigd en dat verweerder zal worden opgedragen om nieuwe besluiten te nemen met inachtneming van deze uitspraak.

De rechtbank acht voorts termen aanwezig om verweerder overeenkomstig het bepaalde in artikel 8:75 van de Awb te veroordelen in de door eiseressen in verband met de onderhavige procedures redelijkerwijs gemaakte proceskosten. Deze kosten zijn op de voet van de normen van het Besluit proceskosten bestuursrecht (hierna: Bpb) vastgesteld op het in rubriek III vermelde bedrag, waarbij de beroepen van eiseressen zijn aangemerkt als samenhangende zaken in de zin van artikel 3, tweede lid, van het Bpb. Voor de in aanmerking te brengen proceshandelingen van de gemachtigde van eiseressen zijn in totaal twee punten toegekend (voor het indienen van de beroepschriften en het verschijnen ter zitting) en het gewicht van de zaken is bepaald op gemiddeld (wegingsfactor 1,0). Van andere ingevolge het Bpb voor vergoeding in aanmerking komende kosten is niet gebleken.

Nu ter zake van de beroepen een toevoeging is verleend krachtens de Wet op de rechtsbijstand, dient het bedrag van de kosten ingevolge artikel 8:75, tweede lid, van de Awb te worden betaald aan de griffier van deze rechtbank.

Mede gelet op de artikelen 8:70, 8:72, en 8:75 van de Awb wordt beslist als aangegeven in rubriek III.

III. BESLISSING

De rechtbank:

- I. verklaart de beroepen gegrond en vernietigt de bestreden besluiten;
- II. draagt verweerder op om nieuwe besluiten te nemen met inachtneming van het gestelde in deze uitspraak;
- III. veroordeelt verweerder in de proceskosten ten bedrage van € 644,00, onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden (het Ministerie van Justitie) als de rechtspersoon die deze kosten dient te vergoeden en aan de griffier dient te betalen.

Aldus gedaan door R.M.M. Kleijkers in tegenwoordigheid van A.J.H. Bosgoed als griffier en in het openbaar uitgesproken op 26 mei 2008.

w.g. A. Bosgoed

w.g. R. Kleijkers

Voor aansluitend afschrift,
de griffier,

Verzonden: 26 MEI 2008

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. De termijn voor het instellen van het hoger beroep bedraagt vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak. Ingevolge artikel 85 van de Vw 2000 dient het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. In artikel 6:5 van de Awb is onder meer bepaald dat bij het beroepschrift een afschrift van de uitspraak moet worden overgelegd. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

Indien hoger beroep is ingesteld kan ingevolge het bepaalde in artikel 88 van de Vw 2000 juncto artikel 8:81 van de Awb de Voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

Justitie

Ministerie van Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Postadres Postbus 118, 5201 AC 's-Herogenbosch

Afdeling bestuursrechtspraak Raad van State
Postbus 20019
2500 EA DEN HAAG

MINISTERIE VAN JUSTITIE	
IMMIGRATIE- EN NATURALISATIEDIENST	
23 JUN 2008	
TAKNR.	200804773/1102
AAN:	VZ
BEHANDELD: OD:	PAR:

Onderdeel	Procesvertegenwoordiging
Contactpersoon	mr. M.M.J. Pieters
Doorkiesnummer(s)	073 888 30 17
Datum	23 juni 2008
Dossiernummer	0108-10-2125
Uw kenmerk	
Bijlage(n)	2
Onderwerp	Hoger beroep Staatssecretaris van Justitie/

Hierbij ontvangt u het hoger beroepschrift tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Maastricht van 26 mei 2008, verzonden op 26 mei 2008, met kenmerken AWB 07/37919 en AWB 07/37920.

De machtiging tot het instellen van het hoger beroep is bijgevoegd.

Voor zover griffiegelden verschuldigd zijn machtig ik u deze van de bij u lopende rekening-courant van de Immigratie- en Naturalisatiedienst af te schrijven.

Hoogachtend,

mr. R.J.M.F.P. Wouters, senior procesvertegenwoordiger

Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

RAAD VAN STATE

A. DE KROMEN

23 JUN 2008

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA DEN HAAG

Hoger beroepschrift vreemdelingenzaken

Van:

de Staatssecretaris van Justitie
te Den Haag
appellant
gemachtigde: mr. R.J.M.F.P. Wouters,
ambtenaar ten departemente

Tegen:

de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage,
zitting houdende te Maastricht
van 26 mei 2008
met kenmerken AWB 07/37919 en AWB 07/37920

Inzake:

en

met IND-kenmerk 0108-10-2125
aan te duiden als verweersters
gemachtigde: mr. I. Wudka
advocaat te Maastricht

Procesvertegenwoordiging
's-Hertogenbosch

Postbus 118,
5201 AC 's-Hertogenbosch

Contactpersoon:
mr. M.M.J. Pieters
Tel. 073 888 30 17
Fax 073 888 30 87

1. Inleiding

De Staatssecretaris van Justitie (verder: de Staatssecretaris) komt in hoger beroep tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Maastricht van 26 mei 2008, verzonden op 26 mei 2008, met kenmerken AWB 07/37919 en AWB 07/37920 (*productie*), in welke zaak de rechtbank de beroepen tegen de besluiten van 7 september 2007 gegrond heeft verklaard, deze besluiten heeft vernietigd, de Staatssecretaris heeft opgedragen om met inachtneming van de uitspraak nieuwe besluiten te nemen en de Staatssecretaris in de proceskosten heeft veroordeeld.

2. Achtergronden

- 2.1. Op 30 januari 2007 heeft de vader van _____ en van _____ (verder: verweersters) ten behoeve van hen aanvragen ingediend om hun een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen als bedoeld in artikel 28, eerste lid, Vw.
- 2.2. Bij besluiten van 7 september 2007 heeft de Staatssecretaris deze aanvragen afgewezen.
- 2.3. Bij thans bestreden uitspraak heeft de rechtbank de daartegen door verweersters ingestelde beroepen gegrond verklaard.

3. Standpunt van de Staatssecretaris

- 3.1. De Staatssecretaris is van oordeel dat de rechtbank de beroepen tegen de besluiten van 7 september 2007 deels op onjuiste gronden gegrond heeft verklaard. De Staatssecretaris komt niet op tegen het oordeel van de rechtbank zoals weergegeven in de derde alinea van pagina 3 van de bestreden uitspraak.
- 3.2. De Staatssecretaris heeft niettemin één grief tegen de uitspraak.
- 3.3. De rechtbank overweegt namelijk ten onrechte in de voorlaatste alinea op pagina 3 van de bestreden uitspraak:

"De rechtbank stelt voorts vast, gelet op de inhoud van de bestreden besluiten en de ter zitting door verweerder ter zake verschaftte inlichtingen, dat verweerder het asielrelaas van de moeder niet heeft betrokken bij de beoordeling van de asielaanvragen van eiseressen. Verweerder heeft het asielrelaas van eiseressen als zelfstandig asielrelaas op zijn eigen merites beoordeeld. Daarbij heeft verweerder slechts naar het besluit tot afwijzing van de asielaanvraag van de moeder verwezen ter onderbouwing van zijn standpunt dat het asielrelaas van eiseressen, inhoudende dat zij in hebben verbleven, niet geloofwaardig is. De rechtbank is van oordeel dat verweerder zodoende niet heeft voldaan aan op hem ingevolge artikel 3:2 van de Awb rustende verplichting de nodige kennis omtrent de relevante feiten te vergaren. Uit de stukken valt immers op te maken dat eiseressen vanaf hun geboorte tot een jaar voor hun vertrek naar Nederland - derhalve

tot de leeftijd van 4 respectievelijk 6 jaren oud – bij de moeder hebben verbleven. Gelet op de zeer jonge leeftijd van eiseressen en hun daarmee gepaard gaande afhankelijkheid van de moeder, is het asielrelaas van eiseressen zodanig verweven met dat van de moeder dat dit hiervan niet los kan worden gezien. Het asielrelaas van de moeder had derhalve dienen te worden beschouwd als onderdeel van het asielrelaas van eiseressen en als zodanig bij de beoordeling van de asielaanvragen van eiseressen moeten worden betrokken. Nu dit niet is geschied, zijn de bestreden besluiten in zoverre in strijd met artikel 3:2 van de Awb.”

- 3.4. Deze grief tast in zoverre ook de geldigheid aan van de rechtsoverwegingen vermeld in de laatste alinea van pagina 3 en de eerste alinea van pagina 4 van de bestreden uitspraak.
- 3.5. Het belang van dit hoger beroep is voor de Staatssecretaris om bij het nemen van een nieuw besluit niet gebonden te zijn aan het rechtsoordeel van de rechtbank dat hij het asielrelaas van de moeder van verweersters niet heeft betrokken bij de beoordeling van hun asielaanvragen en dat hij het asielrelaas van verweersters als zelfstandig asielrelaas op zijn eigen merites heeft beoordeeld.
4. Toelichting op de grief
- 4.1. De rechtbank oordeelt ten onrechte dat het asielrelaas van de moeder van verweersters niet als onderdeel van hun asielrelaas is beschouwd en niet als zodanig bij de beoordeling van hun asielaanvragen is betrokken. Hiertoe wijst de Staatssecretaris op het volgende.
- 4.2. In de besluiten van 7 september 2007 concludeert de Staatssecretaris dat het asielrelaas van verweersters niet geloofwaardig is, niet alleen omdat zij op veel van de aan hen gestelde vragen het antwoord schuldig blijven maar ook omdat hun verklaring niet geloofwaardig is dat zij in hebben verbleven. Deze laatste vaststelling van de Staatssecretaris is gebaseerd op twee bevindingen: de ongeloofwaardigheid van verklaring van de moeder van verweersters dat zij in zou hebben gewoond en de valsheid van de overgelegde documenten 'cédula pessoal'.
- 4.3. De Staatssecretaris volgt de rechtbank dan ook niet in haar overweging dat hij het asielrelaas van verweersters (enkel) als zelfstandig asielrelaas op zijn eigen merites zou hebben beoordeeld, waarbij slechts naar het besluit tot afwijzing van de asielaanvraag van de moeder van verweersters is verwezen ter onderbouwing van het standpunt dat hun asielrelaas, inhoudende dat zij in hebben verbleven, niet geloofwaardig is. Aldus miskent de rechtbank dat de verklaringen van verweersters over hun gesteld verblijf in deel uitmaken van hun asielrelaas en dat het oordeel van de Staatssecretaris met betrekking tot dit onderdeel daarvan mede is gebaseerd op zijn eerder oordeel naar aanleiding van het asielrelaas van de moeder van verweersters.

5. Conclusie

De Staatssecretaris concludeert tot *gegrondverklaring van het hoger beroep* en tot bevestiging van de bestreden uitspraak met verbetering van de gronden.

's-Hertogenbosch, 23 juni 2008

Gemachtigde,

mr. R.J.M.F.P. Wouters, senior procesvertegenwoordiger

*Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Postbus 118, 5201 AC 's-Hertogenbosch
telefoon 073 888 30 17
telefax 073 - 888 3087*